

Szövetan

(Kele Fodor Ákos: *Textolátria. JAK + Prae.hu, Budapest, 2010*)

Valami elveszett. Valami előkerült. Emiatt. A három ciklusból álló kötet egészére igaz, hogy a hiányokból építkezik. Kele Fodor Ákos rojtokból, elvarratlan szálakból fon egységes, kerek, önálló tartalmakat.

A szöveg szövet. Matéria. Lüktető anyag, aminek teste van. A kötetben található négy képvers, ezek közül is a címadó *Textolatria Technopaegnia* ezt különösen jó példával támasztja alá. A vers kört formáz: teljesség. Önmagába visszatérő forma. Örök megújulás. Területe, kerülete számokkal pontosan nem meghatározható. Nem mérhető. Virággá fonja: élet, remény, vágy. Az elvont és az élő szerves kapcsolata határozza meg ezt a világot. Profán módon kimondott igazságok, dobogás, remegés, hús – és mégis költészet. Szómágia.

A szöveg a szimbólumokon túl – bár nem igazán lehet ezt elválasztani – a három részt tartalmilag is összefoglalja. A külső körív a *Szindbád*hoz, a sárgával nyomtatott szírmok a *Placébó*

hoz, a kék betűk pedig a

Fattyú-és

árvasorok

hoz kapcsolhatók, mind értelmezési szempontból, mind a bizonyos versekből kiemelt szavak, kifejezések által.

...